

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

De vitanda Inuidia. Cap. XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](#)

LIBER PRIMVS.

*firmitatem humanam sàpè considerent, & varias huìus
vitæ calamitates sibi ante oculos ponant; ut ad humilita-
tem, reliquarum virtutum fundamen tum, excitentur.*

De vitanda Auaritia. Cap. XI.

VIT ANDA M esse Auaritiam, facile erit ostendere, cùm auaros valde detestetur Dominus, cùm miserrimam vitam ducant; cùm ceteris hominibus, sibi ipsis in primis sint odiosi. Dicet immoderatā hanc habendi cupiditatem vitandam; Domini esse terram, & plenitudinem eius, diuitias in vsu, non in possessione consistere; iniquorum hominum usurpationes appellandas, diuites esse ministros Dei, dispensatores, et øconomos, earum potissimum rerum, quas in vnum coaceruari permittit, vt fidelitatis quorundam periculum faciat; alios eleemosynis in cælestem hereditatem recipiat, alios ob tenacitatem aeterno supplicio puniat. Quo loco verba Iacobi Apostoli, si placebit, explicabit: Agite nunc diuites, plorate in misericordiis, quæ euenient vobis, et addet verba S. Augustini, Vnde qui augent res perituras, vnde aeternas amittant.

De vitanda Inuidia. Cap. XII.

INVIDIA M filiæ superbia esse nemo dubitat. cùm enim doleat inuidus bonis alienis, ideo dolet, quia se ille dignum putat. Dicat Ecclesiasticus orator, nihil boni in se habere inuidiam, nisi quod cruciat inuidentes: quod etiam Isocrates scripsit. Addet, esse satanæ machinam, qua subdolus ille animarum nostrarū hostis, humano generi insidiatur, præstantia etiam ingenia inuadit, virtutes contaminat, & rectam viuendi rationem peruertit.

C

Eius

Eius sororem esse detractionem, vitium grauiſſimū; quoꝝ oratorio quodam modo peius esse dixit sanctus Chrysostomus, quām corpus occidere. occidit enim detractor, & quasi dilaniat famam; quā pluris est facienda, quām vita.

De Luxuria. Cap. XIII.

DE Luxuria pluribus dicat, ad imere vsum rationis, homines belluas efficere; eius comites esse pœnitentiam & infamiam, esse plerunque pœnam peccati.

De vitanda Gula. Cap. XIV.

DE vitio Gulae, quā est inordinatus appetitus cibi, cūm dixerit, inculcat edendum, vt viuamus; non viuendum, vt edamus: paucis minimisq; contentam esse naturam: plures iugulasse gulam, quām gladium: saturitatem fame peiores, vt sanctus probat Chrysostomus: gulam matrem incontinentia, et altricem ægritudinum, ac multarum misericordiarum esse. Acrius reprehendet pauperes, qui gula indulgentes, rem familiarem minuunt.

De vitanda Ira. Cap. XV.

IRAM vitandam probabit, quia est comes stultiae, inimica consilij, mater pœnitentiae, nutrix iurgiorum, inimicitiarum, & variarum calamitatum: audienda illa verba beatis Augustini: Volo vos irasci, vt non peccetis: vt autē non peccetis, quibus debetis irasci, nisi vobis? quid est enim homo pœnitens, nisi homo sibi iratus?

De Accidia vitanda. Cap. XVI.

CVM verò de Accidia vitanda sermonem habebit Ecclesiasticus orator, eam originem vitiorum nominabit,